

Lovforslagets Formaal naaedes, og dette vil jeg altsaa tillade mig at henstille.

Selvfølgelig er intet mig fjernere end at ville berede dette lille Lovforslag nogen som helst Vanskeligheder paa dets Passage her igennem Tinget, og jeg mener slet ikke, at en Udvalgsbehandling skulde være nødvendig, men jeg vil anbefale de af mig her fremdragne Betragtninger til velvillig Overvejelse, og for saa vidt de, som jeg tror, findes egnede til at sætte Spor i Lovens Affattelse, vil det jo være meget let til anden Behandling at stille et dertil sigtende Ændringsforslag. Jeg føjer til, at jeg tror, man ganske roligt kan give Lagtinget den paagældende Bemyndigelse, det ønsker jo ikke i nogen Maade at skræmme Hvalfangerne bort eller gøre noget som helst, der kan træde hindrende i Vejen for Hvalfangstens frie Udfoldelse. Man plejer dog ikke at dreje Halsen om paa den Høne, der skal lægge Guldæg.

Justitsministeren (Zahle): Jeg beundrer den Alsidighed, som sætter det ærede Medlem i Stand til at sætte sig saa overordentlig godt ind i Spørgsmaalet vedrørende Hvalfangsten paa Færøerne, og den Grundighed, hvormed det ærede Medlem har behandlet Emnet, og som har sat ham i Stand til at fremsætte saa interessante Bemærkninger om det, som vi nys har hørt. Ærede Medlemmer ved, at som det fremgik af det ærede Medlem for 12te Kreds' (Fr. Petersen) Udtalelser, er Lovforslaget i dets nuværende Skikkelse fremsat efter Samraad med Færøernes Repræsentanter her paa Rigsdagen. Men de Bemærkninger, som det ærede 3die Medlem for 5te Kreds (Sonne) fremsatte, forekommer mig at være al Overvejelse værd, og naar det kan ske uden Udvalgs Nedsættelse, kan det gøres meget hurtigt. Hvis de to Repræsentanter for Færøerne, som findes paa Rigsdagen, sammen med det ærede 3die Medlem for 5te Kreds og mig en Dag vil overveje dette Spørgsmaal, haaber jeg, vi skal kunne samles om et enstemmigt Resultat.

Fr. Petersen: Jeg er selvfølgelig glad ved, at Sager, som angaar Færøerne, ogsaa følges med Interesse af de enkelte Medlemmer af Tinget, og jeg kan derfor ikke andet end takke det ærede 3die Medlem for 5te Kreds (Sonne), fordi han ogsaa har skænket denne Sag sin Opmærksomhed og sat sig saa grundigt ind i den, som vi nu hørte af hans Foredrag. Jeg er selvfølgelig enig med ham i, at jo

højere man sætter Afgiften, desto mere har man at slaa af paa, naar man skal til at forhandle med de vedkommende Hvalfingere, men jeg kan ikke komme bort fra den Tanke, at for Hvalfangerne, naar de skal afgøre, om de i Aar skal drage til Færøerne for at drive Fangst eller ikke — Forholdene er jo netop i disse Tider i mange Maader usikre — vil det ogsaa spille en Rolle, om de kan vente at faa en meget højere eller en lavere Udgift at udrede af den Fangst, de maatte opnaa i den kommende Sommer, og der forekommer det mig, at man ikke kan vente, at netop de norske Hvalfingere skal sige, at naar Sagen afgøres af Lagtinget, er den i gode Hænder. Man maa huske paa, at her er Lagtinget den ene og Hvalfangerne den anden Part, og de maa altid gaa ud fra, at Modparten vil holde saa stærkt paa sit som muligt. Jeg ser derfor ikke rettere, end at der kan være en Vanskelighed ved at faa Hvalfangerne til at fortsætte Driften paa Færøerne, hvis man gør det alt for ubestemt, hvorledes Afgiften kan være, og derfor synes jeg, det er ganske godt, at der bestaar et Enten-Eller. Hvis de vil sælge billigt Hvalkød, er Afgiften den, hvis ikke, er Afgiften den.

Sonne: Jeg har at takke den højt-ærede Minister for den velvillige Modtagelse, mine før fremsatte Bemærkninger fandt. Jeg vil gerne sige til det ærede Medlem fra Færøerne, at jeg tror ikke, at den Frygt, han nu udtalte for, at en Ændring i den af mig paapegede Retning skulde kunne skræmme Hvalfangerne bort, i Virkeligheden er berettiget. Der staar i Lovforslagets Motiver, at man er bange for at gaa til den af Lagtinget foreslaaede Afgift, den er for høj, men man mener, at ved det her foreslaaede vil Hensigten naas. Denne kan kun naas ved, at der for en Del af de fangede Hvaler betales en Afgift af kun 50 Kr., mod at der leveres Hvalkød til rimelig Pris, og det kan man naa ved at opretholde Lovforslaget og derefter føje til det sidste af de to Alternativer, jeg nævnedes, at for de Hvalfangerstationers Vedkommende, som ikke vil indlade sig paa at levere Hvalkød til rimelig Pris, skriver man Afgiften op til 400 Kr. og til 12 pCt. af Dele af Hvalen. Det kan i ingen Henseende skræmme dem bort, og hvis der er Hvalfangerstationer, som ikke vil indgaa paa det, er Hensigten med Lovforslaget forfejlet, som det nu foreligger, saa har vi derigennem Bevis for, at den nuværende Affattelse ikke var